

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/604/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111222572
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111222572.2

Uznesenie

E.

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu Y. so sídlom D., U. XXX, IČO: XX XXX XXX, W. A., zastúpeného K., so sídlom R., D. X, proti žalovanému M. L., bytom F., G. E. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Q. so sídlom D., H. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného C.. K. G., advokátom so sídlom E., U. X, o zaplatenie 569,57 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. mája 2012, č.k. 21C/248/2011-30, v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. júla 2013, č.k. 21C/248/2011-93, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania v spojení s dopĺňajúcim uznesením vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi p
o t v r d z u j e .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, na účet jeho právneho zástupcu C.. K. G., advokáta, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením v spojení s dopĺňacím uznesením súd prvého stupňa konanie v dôsledku späťvzatia návrhu žalobcom podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dopĺňacím uznesením zo dňa 08.07.2013, č.k. 21C/248/2011-93 doplnil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 31.05.2012, č.k. 21C/248/2011-30 tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 109,94 eur na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V ostatných častiach ponechal napadnuté uznesenie nezmenené. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu 569,67 Eur spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 31.05.2012, č.k. 21C/248/2011-30 rozhodol o zastavení konania podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. a o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Dňa 25.06.2012 mu bolo doručené podanie označené ako odvolanie, z ktorého vyplynulo, že vedľajší účastník sa domáha rozhodnutia o trovách vedľajšieho účastníka. Súd prvého stupňa s poukazom na § 166 ods. 1 -2 a § 167 ods. 2 O.s.p. dopĺňacím uznesením rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcu zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, 2, vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v celkovej výške 109,94 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia 38,18 Eur, písomné vyjadenie zo dňa 07.05.2012 38,18 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur, sumu 15,26 Eur a 20 % DPH, vo výške 18,32 Eur.

Proti tomuto dopĺňaciemu uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Žalobca má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v súdnej veci nepovažoval za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru žalobcu možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprímerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania trov vo výške 32,28 Eur. Zdôraznil, že ustanovenie § 150 ods. 2 je potrebné aplikovať na trovy konania žalobcov v hromadných žalobách drobných sporov, a teda nemožno ho uplatňovať na trovy konania žalovaných a v nadväznosti na to ani na trovy konania vedľajších účastníkov, ktorí vystupujú na ich strane. Uviedol, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnemu zástupcovi mimo miesta alebo obce, kde účastník konania býva. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov, a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého)

advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom, a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. V zákone č. 250/2007 Z. z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi, konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa žalobca podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplata istiny v sume 569,57 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 30.05.2012, podané späťvzatie návrhu žalobcu v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči žalovanému bolo späťvzatie návrhu, pričom žalobca vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by žalovaný splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu žalobca domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je žalobca povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 109,94 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 07.05.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol žalobca.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 109,94 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 22.08.2013, režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH, vo výške 3,22 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.